GS 1738

Hurn länge will du bida,
Ställ ditt manskap uti skick.
Lejonhufwud falsker är:
Han hos Ryßen winet tär.

Swenska wakten fick ock skåda
Hwar en mängd med Ryßar stod.
Med ett rop han Wrangel båda,
Som bar redligt hjeltemod:
Skynda dig, wårt hufwud, fram,
Låt oß göra Ryßen skam.

Wrangel börja' derpå ställa
Allt sitt manskap uti skick.
Sade: goßar, låt det gälla:
War nu med gewären qwick;
Ladda, bröder, låt oß gå,
Så att Ryßen stryk kan få.

Knappt war halfwa wägen ända,
Då wi genast fingo se
Ryßar, utaf winet brända,
Uti sömnen storsint le.
Men här blef en annan lek,
Mången fogel fick nu stek.

När de då kringrände woro
Af sexhundra swenska man,
Och wårt manskap dem afskoro
Så att ingen undfly kan,
Börja' wi att skjuta på;
Ryßar föllo ned som strå.

Wrangel börja' derpå ropa:
Goßar, hwaren i sitt led
Fall på knäen allihopa
Och i stoftet ödmjukt bed:

Milde Jesu, blif wår hjelp
Och wår fiend för oß stjelp!

Wrangel åter kommendera:
Tredje salfwan lägg nu an,
Ryßar mer än många flera
Derpå flydde man för man,
Hurtig war wår Wrangels hand
Att förswara Willmarstrand.

Men hör på hwad som nu hände
Och wår ängslan wara må:
Sig en kula till oß wände,
Wrangels högra arm tog frå'.
Ingen som ej sett det tror,
Hur arméens sorg war stor.

Wrangel lät sig dock förbinda,
Sade: goßar, fatten mod,
Låt ej sorgen er förblinda;
Wi ska wåg[illegible] och blod.
Gud med mig fr[illegible]mst för er går,
Att wi lycklig sege[illegible] får.

Efter slaget fick man finna,
Att tolf tusen Ryßar låg,
Och om jag mig kan påminna
Swenskar trettitwå man såg,
Som sin bane hade fått
Och bort till de döde gått.

Genast Wrangel ordres fällde,
Att man gropar gräfwa skull',
Hwilket wi ock straxt beställde
Att de döda fick sin mull!
Wän och owän i en graf
Man en nöjder hwila gaf.

Pris: 2 ß. S:ce.

Den Sörfta:

WÄSBY.

Två-radra

Twenne olika sinnade generaler,

Wrangel

och

Lejonhufwud.

Sjunges som: Mörka, tysta natten fäller &c.

Den förra:

Det forgna hjertat.

GÄDDEBY,
tryckt hos Ahlbeck Wall, 1852.

Wrangel sade sen till alla:
Få wi Lejonhufwud se
Will jag kärligt er befalla
Att mig troget bistånd ge.
Låt oß båd' med lif och själ
Fäkta för wår konungs wäl.

När tre fjerndels wäg war leden
Fick man se postwagnar två;
Der låg Lejonhufwud wreden
Uti band och bojor då.
Sade: ack, olycklig dag,
När jag bröt min konungs lag.

Han då wärjan presentera'
Åt wår Wrangels käcka hand
Så gick honom, så går flera,
Som förråda kung och land.
Stupestocken blef deß del
För deß stora brott och fel.

O, du käcka Lejonhufwud!
När du till Carlskrona gick
Och du flottan skull' antaga,
Ställa Swenskar uti skick —
Då du Carla-ordres tog
Till att wåga lif och blod.

När wi Finlands skär fick skåda
Lade swenska flottan an;
Lejonhufwud torde wåga
Sända ut trehundra man,
Två galerer färdig stå
Att med dig till Ryßen gå.

Derpå gafs ett rop af Wrangel:
Stanna broder, i ditt lopp,
Låt ej fronten lida mangel,
Swik ej så wår konungs hopp.
Rädda Swea om du kan,
Låt oß stå från man till man!

Lejonhufwud börja' swara:
Wänta ännu fyra dar;
Då jag tänker hos er wara:
Gud han ware eder far —
Jag från eder resa måst'
Stån I säkre på er post.

Fjerde dygnet börjar lida,
Då till Wrangel kunskap gick:

Det sorgsna hjertat.
M. P. S. German Wetterberg.